

Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky

**Rozbory
Chráněné krajinné oblasti
Brdy**

k 31.12. 2012

PŘÍLOHY

Textové přílohy

- č. 1 Přehled katastrálních území CHKO Brdy
- č. 2 Podrobná specifikace evropsky významných lokalit
- č. 3 Model přirozené druhové skladby dřevin lesních porostů

Mapové přílohy

- č. 1. Přehledová mapa
- č. 2. Zonace
- č. 3. MZCHÚ, památné stromy
- č. 4. Natura 2000
- č. 5. ÚSES
- č. 6. Vlastnictví lesů
- č. 7. Honitby
- č. 8. Krajinný ráz
- č. 9. Turistika
- č. 10. Významné geologické lokality

Přehled katastrálních území v CHKO Brdy

Katastrální území	Obec	ORP
Baština	Brdy	Příbram
Bohutín	Bohutín	Příbram
Borovno	Borovno	Blovice
Buková u Rožmitálu	Věšín	Příbram
Drahlín	Drahlín	Příbram
Hoděmyšl	Sedlice	Příbram
Hořehledy	Spálené Poříčí	Blovice
Hrachoviště	Brdy	Příbram
Hutě pod Třemšínem	Rožmitál pod Třemšínem	Příbram
Chynín	Čížkov	Nepomuk
Jince	Jince	Příbram
Kolvín	Brdy	Příbram
Míšov	Míšov	Blovice
Mítov	Nové Mitrovce	Blovice
Nové Mitrovce	Nové Mitrovce	Blovice
Planiny	Nové Mitrovce	Blovice
Podluhy	Podluhy	Hořovice
Radošice	Mladý Smolivec	Nepomuk
Roželov	Hvoždany	Příbram
Rožmitál pod Třemšínem	Rožmitál pod Třemšínem	Příbram
Starý Rožmitál	Rožmitál pod Třemšínem	Příbram
Strašice	Strašice	Rokycany
Těně I	Brdy	Příbram
Vacíkov	Hvoždany	Příbram
Věšín	Věšín	Příbram
Voltuš	Rožmitál pod Třemšínem	Příbram
Vranovice pod Třemšínem	Vranovice pod Třemšínem	Příbram
Záběhlá	Brdy	Příbram
Zaječov	Zaječov	Hořovice
Železný Újezd	Čížkov	Nepomuk

Příloha č.2

Podrobná specifikace evropsky významných lokalit

Bradava

Kód lokality: CZ0323145

Rozloha: 25.6249 ha

Nadmořská výška: 359–629 m n. m.

Poloha:

Bradava, Bojovka, Bílý potok a rovněž Mítovský potok náleží do povodí Úslavy, v oblasti Švihovské vrchoviny, cca 17 km jv. od Plzně.

Ekotop:

Geologie: Území je budované proterozoickými břidlicemi a drobami se spility a bulžníky.

Geomorfologie: V ploché hornatině Švihovské vrchoviny jsou toky v mělkých údolích.

Reliéf: Jedná se o cca 30 km toků, potoky vesměs s přírodním meandrujícím korytem, kamenitopísčitém až balvanitým dnem.

Krajinná charakteristika: Lokalita zahrnuje vlastní tok Bradavu od pramenné oblasti (soutok s Bílým potokem) po soutok s Úslavou a přítoky: Bílý potok od obce Míšov po soutok s Bradavou; potok Bojovka od pramenné oblasti po soutok s Bradavou; Mítovský potok od rybníku Drahota po soutok s Bradavou.

Biota:

Potok protéká v horních partiích rozsáhlými lesními komplexy, v partiích dolních pak kulturní krajinou – vesměs lemován úzkým pruhem olšin, přičemž širší okolí toku tvoří zejména kulturní louky, popř. pole.

Kvalita a význam:

Stabilizovaná populace raka kamenáče (*Austropotamobius torrentium*); zjištěná věková struktura nasvědčuje, že zde dochází k pravidelné a úspěšné reprodukci. Pokud nedojde k negativním zásahům do biotopu, lze předpokládat její další existenci a prosperitu. Lokalita leží v území s hojným výskytem raka kamenáče. Kromě tohoto druhu se v tocích hojně vyskytuje i mihule potoční (*Lampetra planeri*) a vranka obecná (*Cottus gobio*).

Zranitelnost:

Nevhodné zásahy do biotopu (možné ohrožení je ve znečištění vody či mechanických zásazích do koryta toku, zejména při protipovodňových úpravách).

Management:

Zachovat současný stav koryta potoka, zabránit dalším úpravám koryta, vedoucím ke snížení diverzity toku, zamezit znečištění toku jak mechanicky (splach jílovitých a hlinitých částic), tak chemicky (pesticidy, hnojiva, eutrofizace vody), především intenzifikací ČOV, změnou hospodaření na vodních nádržích apod. Zvláštní pozornost je nutno věnovat stavu koryta Bradavy v obcích z hlediska často zbytečných úprav (částečně se týká i trasy toku mimo obce) a stavu a plánovaným zásahům do rybníka Hvíždalka nad obcí Spálené Poříčí.

Možné střety zájmu:

V současnosti dochází k nevhodným úpravám vodních toků v rámci tzv. protipovodňové ochrany, především v intravilánech obcí, ale i ve volné krajině. Dalším faktorem je snaha o hospodářské využití nádrží, ležících v povodí Bradavy a přítoků, za účelem rybníčního hospodářství.

Biotopy

	Rozloha (ha)
K1 Mokřadní vrbiny	0.0033
K2.1 Vrbové křoviny hlinitých a písčitých náplavů	1.7646
K3 Vysoké mezofilní a xerofilní křoviny	0.0002
L2.2A Údolní jasanovo-olšové luhy, typické porosty	2.4369
L2.2B Potoční a degradované jasanovo-olšové luhy	6.4565
L3.1 Hercynské dubohabřiny	0.2832
L4 Suťové lesy	0.6720
L7.1 Suché acidofilní doubravy	0.0787
M1.1 Rákosiny eutrofních stojatých vod	0.0272
M1.3 Eutrofní vegetace bahnitých substrátů	0.0072
M1.7 Vegetace vysokých ostržic	0.8715
T1.1 Mezofilní ovsíkové louky	0.3181
T1.4 Aluviální psárkové louky	1.4252
T1.5 Vlhké pcháčové louky	1.1786
T1.6 Vlhká tužebníková lada	0.2393
T1.9 Střídavě vlhké bezkolencové louky	0.0042
V1G Stanoviště bez vodních makrofyt, ale s přiroz. nebo přírodně blíz.charakt.dna a břehu	0.4346
V4B Makrofytní vegetace vodních toků - stanoviště s potenciálním výskytem makrofyt nebo se zjevně přirozeným či přírodně blízkým charakterem koryta	0.2953
X1 Urbanizovaná území	0.2368
X2 Intenzivně obhospodařovaná pole	0.0167
X5 Intenzivně obhospodařované louky	1.1997
X6 Antropogenní plochy se sporadickou vegetací mimo sídla	0.0171
X7 Ruderální bylinná vegetace mimo sídla	0.0274
X8 Křoviny s ruderálními a nepůvodními druhy	0.0005
X9A Lesní kultury s nepůvodními jehličnatými dřevinami	0.5020
X12 Nálety pionýrských dřevin	0.1073

Brda

Kód lokality: CZ0214047

Rozloha: 66.2437 ha

Nadmořská výška: 588–685 m n. m.

Poloha:

Lokalita se nachází v severní části centrálních Brd v prostoru dopadové plochy Brda (Baštiny). Součástí je i tok Ohrazenického potoka od pramene po Mlýnský rybník.

Ekotop:

Geologie: Území je tvořeno extrémně oligotrofními, tvrdými a ke zvětrávání odolnými kambrickými slepenci a křemenci. Místa se vyskytují vložky porfyritů a porfyritických tufů. Do určité míry je podloží překryto kvartérními sedimenty.

Geomorfologie: Území leží v Brdské vrchovině.

Reliéf: Lokalita se nachází na senilním, plochém reliéfu, který se posléze v jižní části poněkud zvedá.

Pedologie: Na lokalitě se vyskytují silně kyselé oligotrofní kambizemě. Na Z a V okraji lokality se v okolí vodotečí nacházejí gleje. Vyskytují se i plošně velmi drobné čočky rašelinných organozemí (mj. i plochy sekundárního rašelinnění v jámách po granátech). Koryto potoka má dno kamenité, bez vyvinutých půd.

Krajinná charakteristika: Jedná se o rozsáhlou dopadovou plochu s převládajícími vřesovišti. Bezlesý charakter dopadové plochy vznikl za první republiky v důsledku odlesnění pro potřeby dělostřelecké střelnice. V současné době je však značná část této plochy spontánně zarostlá břizou a smrkem. Ohrazenický (Pstruhový) potok je vodní tok s bohatě

meandrujícím korytem, kamenito-písčitém dnem a mnoha hlinito-písčitémi náplavy. Proudné úseky jsou střídány tůněmi.

Biota:

Převládajícím biotopem jsou oligotrofní vřesoviště (T8.2B) s vřesem obecným (*Calluna vulgaris*), brusnicí borůvkou (*Vaccinium myrtillus*), brusinkou (*V. vitis-idaea*) a metličkou křivolakou (*Avenella flexuosa*). Tato vřesoviště na značné části své plochy intenzivně zarůstají náletem břízy bělokoré (*Betula pendula*), která je však v určitých intervalech odstraňována. Významným faktorem omezujícím její odrůstání jsou občasný požáry. Okrajové části dopadové plochy jsou pokryty spontánními porosty dřevin, hlavně břízy a smrku. Zmíněné porosty dřevin jsou dosti světlé, což umožňuje v podrostu hojný výskyt brusnice brusinky (*Vaccinium vitis-idaea*) a borůvky (*V. myrtillus*). V řadě případů se tyto porosty již úspěšně blíží k nějakému lesnímu biotopu; podle charakteru stanoviště pak bylo mapováno na mezičtějších stanovištích L5.4 nebo L7.2, na vlhkých stanovištích s břízou (L10.1), vyskytuje se patrně výhradně jen bříza bělokorá (*Betula pendula*) a na vlhkých stanovištích se smrkem L9.2B. Uvedené nálety dřevin byly zpravidla hodnoceny velice nízkou reprezentativností. Na několika místech se v proředených zamokřených porostech dřevin vyskytují fyziognomicky dobře vyvinutá přechodová rašeliniště (R2.3) s dominantním *Sphagnum* sp. a dále se suchopýrem úzkolistým (*Eriophorum angustifolium*), ostřicí ježatou (*Carex echinata*) atd. Častá je rosnatka okrouhlostá (*Drosera rotundifolia*). Přechodová rašeliniště se vyskytují i v aktivně výcvikově využívané části plochy a sice v mozaice s vřesovišti (T8.2B).

Horní část toku Ohrazenického potoka se nalézá v mírně zrašelinělých březinách na okraji dělostřelecké střelnice. V nižší části lokality pak potok protéká kulturními smrčiny (X9A), které se střídají s maloplošně vyvinutými potočními olšinami (L2.2B). Kořeny dřevin přesahující do koryta vytvářejí úkryty pro charakteristickou vodní faunu pstruhového pásma. Ohrazenický potok je významnou lokalitou pro mihuli potoční (*Lampetra planeri*).

Kvalita a význam:

V českém vnitrozemí představuje lokalita spolu se sousedními dopadovými plochami Tok a Jordán (Houpák) zcela unikátní horský, byť z drtivé většiny sekundární ekosystém podhorských a horských vřesovišť s dominancí porostů keříčků: vřes obecný (*Calluna vulgaris*), brusnice borůvka (*Vaccinium myrtillus*), brusnice brusinky (*Vaccinium vitis-idaea*). Velmi významný je také výskyt přechodových rašelinišť (R2.3), na kterých se z ochranných atraktivních druhů rostlin vyskytuje např. rosnatka okrouhlostá (*Drosera rotundifolia*).

Pro mihuli potoční (*Lampetra planeri*) představuje Ohrazenický (Pstruhový) potok od Mlýnského rybníka ve Velci k pramenům velmi vhodný biotop.

Zranitelnost:

Lokalita se nachází ve vojenském újezdu a není aktuálně ohrožena. Největším ohrožením by mohlo být případné ukončení výcviku vojsk doprovázené následnou definitivní sukcesí dřevin na plochách vřesovišť. V současné době tato sukcese značně pokročila a vyžádá si tedy v nejbližší době asanační zásah.

V důsledku vojenského výcviku dochází k občasným požárům. Předpokládá se spíše pozitivní vliv občasných požárů na keříčkovou vegetaci, toto téma by si však vyžádalo hlubší a zejména dlouhodobější zkoumání. Každopádně však požáry do jisté míry blokují zde z ochranného hlediska nežádoucí sukcesí dřevin.

V případě Ohrazenického potoka je zapotřebí zabránit zásahům do údolní nivy a samotného koryta. Dále negativně působí existence migračních bariér, rybářské obhospodařování (složení a početnost obsádky níže po toku) a omezení průtoku hlavním korytem.

Management:

Zachovat stávající charakter lokality.

Biotopy:

	Rozloha (ha)
L1 Mokřadní olšiny	2.2502
L10.1 Rašelinné březiny	9.7021
L7.2 Vlhké acidofilní doubravy	14.1994
T8.2B Sekundární podhorská a horská vřesoviště bez výskytu jalovce obecného (<i>Juniperus communis</i>)	13.3232
L9.2A Rašelinné smrčiny	0.7937
L9.2B Podmáčené smrčiny	6.8634
R2.3 Přečhodová rašeliniště	7.4466
X1 Urbanizovaná území	0.0832
X9A Lesní kultury s nepůvodními jehličnatými dřevinami	5.3015
X10 Paseky s podrostem původního lesa	1.6246
X11 Paseky s nitrofilní vegetací	0.1710
X12 Nálety pionýrských dřevin	6.5180

Felbabka

Kód lokality: CZ0213783

Rozloha: 11.3754 ha

Nadmořská výška: 449–454 m n. m.

Poloha:

Bezlesí jz. od obce Felbabka, 2,5 km jv. od Hořovic (městečko cca 20 km jz od Berouna), okr. Beroun.

Ekotop:

Geologie: Kambrické břidlice a droby.

Geomorfologie: Území leží na rozhraní Hořovické pahorkatiny a Brdské vrchoviny.

Reliéf: Mělké údolí mezi Podlužskou horou a vrchy j. a jv. od ní; rozvodí mezi Podlužským potokem a bezejmenným přítokem Litavky tekoucím odtud na v. a horní část údolí drobného pravobřežního přítoku Podlužského potoka, reliéf samotného území je poměrně plochý.

Pedologie: V území se nachází pseudoglej a kambizem.

Krajinná charakteristika: Nekosené louky s řídkým porostem vysokých mezofilních a xerofilních křovin s lesnatým a kopcovitým okolím.

Biota:

Biotop zájmového druhu tvoří periodické kaluže na vojenském cvičišti. Většinou bez litorálu, v trvalejších kalužích místy submerzní vegetace s převahou hvězdoše (*Callitriche* sp.), na okrajích kaluží místy sítina (*Juncus* sp.), orobinec (*Typha latifolia*).

Kvalita a význam:

Jedna z významných a perspektivních lokalit kuňky žlutobřiché (*Bombina variegata*) v Čechách.

Zranitelnost:

Ohroženo vysycháním.

Management:

Zajistit nárazové narušování povrchu (vojenská cvičení, možno motoristické akce), popř. zajistit záměrné obnovování zazemněných nebo vytváření nových vodních zdrží a odstraňovat vysokostébelné souvislé porosty (zejména tak, aby vodní plochy byly osluněné) a případného náletu.

Při vytváření tůňek lze zvážit možnost vytvoření hlubší tůně, aby se zmenšilo riziko předčasného vyschnutí a byla tím podpořena kontinuita rozmnožování i v sušších letech.

Biotopy:

	Rozloha (ha)
T1.5 Vlhké pcháčové louky	0.7667
T5.5 Acidofilní trávníky mělkých půd	0.0200

Hrachoviště

Kód lokality: CZ0213787

Rozloha: 62.8290 ha

Nadmořská výška: 468–557 m n. m.

Poloha:

Bezlesí cca 8 km Z od obce Jince uvnitř VVP Brdy-Jince. Lokalita se nachází 5 km J od Hořovic.

Ekotop:

Geologie: Podloží lokality tvoří kambrické břidlice.

Geomorfologie: Území leží na severním okraji Brdské vrchoviny.

Reliéf: Mírné severně orientované svahy vrchu Beranec, při V okraji území pramení Podlužský potok.

Pedologie: Území leží převážně na pseudogleji, v okolí kambizemě a rankery.

Krajinná charakteristika: Bezlesí bývalé vesnice zaniklé v 50. letech, které je dnes z části intenzivně využívané jako cvičiště vojenské autoškoly. Odlesněný komplex v mírném svahu se severní expozicí, na něm rozsáhlá mozaika vlhkých luk, lučních lad a náletů pionýrských dřevin. Lokalita leží na hranici brdského oreofytika a podbrdského mezofytika (podokres Hořovická kotlina).

Biota:

Lokalitu tvoří několik částí výrazně se lišících obhospodařováním (vojenské cvičiště, kosená louka, luční lado), v důsledku čehož je velmi diferencovaná i biota.

Na plochách, kde probíhají vojenská cvičení, jsou četná místa bez vegetace a řada terénních prohlubní a tůňek, kde se drží voda a vyskytují se zde rostlinné druhy zblochan vzplývavý (*Glyceria fluitans*), žabník jitrocelový (*Alisma plantago-aquatica*) a zepar vzpřímený (*Sparganium erectum*). Tato část je nejhodnotnější ze zoologického hlediska.

Biotop největšího výskytu kuňky zde tvoří z 90 % mělké nezarostlé tůňky a kaluže vytvářené vojenskou technikou; 10 % tvoří zvodnělé zákopy zarostlé natantní a submerzní vegetací.

Značnou plochu zaujímají rozsáhlá bezkolencová lada (T1.9) s vtroušeným výskytem hořce hořepníku (*Gentiana pneumonanthe*) a místy s porosty kosatce sibiřského (*Iris sibirica*).

Velice specifické a druhově pestré jsou smilkové trávníky (T2.3B) s hojným zastoupením druhů: hadí mord nízký (*Scorzonera humilis*), zvonečnick hlavatý (*Phyteuma orbiculare*) a pryskyřník hajní (*Ranunculus nemorosus*).

Unikátní jsou kosené louky v SV části enklávy, které lze přiřadit k bezkolencovým loukám as. *Sanguisorbo-Festucetum*. Z důvodu kontinuálního lučního obhospodařování bez aplikace hnojiv jsou mimořádně druhově bohaté s výskytem četných vzácných druhů – úpolín nejvyšší (*Trollius altissimus*), hadí mord nízký (*Scorzonera humilis*), zvonečnick hlavatý (*Phyteuma orbiculare*), prstnatec májový (*Dactylorhiza majalis*) aj.

Kvalita a význam:

Jedna z velmi významných lokalit kuňky žlutobřiché v rámci Středočeského kraje. Vyskytují se zde také velice cenná rostlinná společenstva s hojným výskytem chráněných druhů rostlin.

Zranitelnost:

Ohrožení představuje upuštění od obhospodařování, včetně vojenského výcviku. V důsledku toho by došlo k náletům dřevin a především k silné expanzi třtiny křovištní (*Calamagrostis epigejos*). Některé tůňky byly zasypány sutí.

Management:

V oblasti vojenského cvičiště zajistit nárazové narušování povrchu (vojenská cvičení, možno motoristické akce), popř. zajistit záměrné obnovování zazemněných nebo vytváření nových vodních zdrží a odstraňovat vysokostébelné souvislé porosty (zejména tak, aby vodní plochy byly osluněné) a případný nálet.

Biotopy:

	Rozloha (ha)
K1 Mokřadní vrbiny	0.3082
K3 Vysoké mezofilní a xerofilní křoviny	1.8638
L2.2B Potoční a degradované jasanovo-olšové luhy	0.0503
L5.4 Acidofilní bučiny	0.0820
L7.1 Suché acidofilní doubravy	0.0705
M1.1 Rákosiny eutrofních stojatých vod	0.0109
M1.3 Eutrofní vegetace bahnitých substrátů	0.0040
M1.5 Pobřežní vegetace potoků	0.3919
M1.7 Vegetace vysokých ostřic	0.1126
R2.2 Nevápnitá mechová slatiniště	0.1136
T1.1 Mezofilní ovsíkové louky	17.5477
T1.10 Vegetace vlhkých narušovaných půd	0.9022
T1.3 Poháňkové pastviny	6.9388
T1.5 Vlhké pcháčkové louky	0.2764
T1.6 Vlhká tužebníková lada	1.7118
T1.9 Střídavě vlhké bezkolencové louky	10.7895
T2.3B Podhorské až horské smilkové trávníky bez jalovce	0.2074
X3 Extenzivně obhospodařovaná pole	2.1409
X6 Antropogenní plochy se sporadickou vegetací mimo sídla	0.5578
X7 Ruderální bylinná vegetace mimo sídla	12.6999
X8 Křoviny s ruderálními a nepůvodními druhy	0.2265
X9A Lesní kultury s nepůvodními jehličnatými dřevinami	0.4660
X9B Lesní kultury s nepůvodními listnatými dřevinami	0.2235
X12 Nálety pionýrských dřevin	3.8498
X13 Nelesní stromové výsadby mimo sídla	1.2797

Ledný potok

Kód lokality: CZ0213814

Rozloha: 1.6149 ha

Nadmořská výška: 425–500 m n. m.

Poloha:

Území se nachází cca 10 km východně od Rokycan, jedná se o dva disjunktní úseky dvou drobných vodotečí: 1. Ledný potok od pramenů ke komunikaci Dobřív – Strašice, 2. Potok Klabava od soutoku s Vlčím potokem u Strašic k této komunikaci.

Ekotop:

Geologie: V území, kterým obě vodoteče protékají, se nacházejí kambrické paradoxidové břidlice a droby, křemenné pískovce a slepence, slepence a droby, porfyrity a porfyritové tufy.

Geomorfologie: Rozhraní Švihovské a Brdské vrchoviny.

Reliéf: Hluboká údolí s místy velmi svažitými břehy, v silně kopcovitém terénu.

Pedologie: V údolí Ledného potoka glej, v údolí Klabavy fluvizem, v okolí především rankery, v menší míře kambizemě a pseudogleje.

Krajinná charakteristika: Přirozené potoky s kamenitým dnem, v silně zalesněné krajině, se střídáním proudných úseků a tůní. Substrát je převážně kamenitý s množstvím jemných jílových splavenin.

Biota:

Toky v úseku protékají převážně lesem. Kořeny přesahující do koryta vytvářejí překážky toku a úkrytovou kapacitu pro charakteristickou vodní faunu pstruhového pásma.

Kvalita a význam:

Úsek Ledného potoka a Klabavy (Padrtského potoka) na území VVP Jince představují velmi významné prostředí stabilní populace vranky obecné (*Cottus gobio*). Populace vranky obývá také EVL Klabava, s nímž EVL Ledný potok tvoří nedílnou lokalitu druhu.

Zranitelnost:

Kvalitu lokality ohrožuje v současnosti především nevhodné rybářské obhospodařování (intenzivní chov kaprů v Padrtských rybnících) a predační tlak ze strany invazního druhu norka amerického.

Management:

Ochrana vranky obecné je v přímé souvislosti s trvalou kontrolou čistoty vod a se zamezením pro tento druh nevhodných technických zásahů do koryt toků a jejich substrátu. Je třeba vyvarovat se především zahlubování a zpevnování koryt, a také těžby štěrku; části lokality poškozené nevhodnými úpravami uvádět do přírodě bližšího stavu (především tvorbou rozmanitého dnového substrátu s převahou omletých kamenů a štěrku); uchovat v toku klid v průběhu března až dubna, kdy dochází k rozmnožování a vývoji raných stadií vranek. Rozhodně nesmí docházet k výstavbě nepřekonatelných migračních bariér a tvorbě vzdutí, jež by zabraly plochu stávajících proudných úseků. Kvalita vody je závislá také na hospodaření ve výše položených nádržích, které se musí uzpůsobit.

Biotopy:

	Rozloha (ha)
L2.2B Potoční a degradované jasanovo-olšové luhy	0.4878
L5.4 Acidofilní bučiny	0.0492
V4B Makrofytní vegetace vodních toků - stanoviště s potenciálním výskytem makrofyt nebo se zjevně přirozeným či přírodě blízkým charakterem koryta	0.2364

Mešenský potok

Kód lokality: CZ0323156

Rozloha: 1.0379 ha

Nadmořská výška: 497–552 m n. m.

Poloha:

Mešenský potok je přítokem (pokračováním) Kornatického potoka, pravostranného přítoku řeky Úslavy, tekoucí přibližně od východu na západ, v z. části Brdské vrchoviny, cca 20 km jv. od Plzně.

Ekotop:

Geologie: Kromě fluviálních a deluviálních sedimentů se v okolí toku vyskytují horniny proterozoika (břidlice, svory, slepence, pararuly).

Geomorfologie: Poberounská soustava, oblast Plzeňská pahorkatina, celek Švihovská vrchovina, podcelek Radyňská vrchovina, okrsek Bukovohorská vrchovina.

Reliéf: Potok s přírodním meandrujícím korytem, kamenitým až balvanitým dnem v 2,5 km dlouhém lesním úseku od silnice Vísky – Lučičtě po proudu po konec lesa; do koryta zasahují kořenové systémy stromů poskytující rovněž množství úkrytů pro vodní živočichy.

Pedologie: Půdy vzniklé na naplaveninách toku.

Krajinná charakteristika: Široké, mělké údolí v menším lesním komplexu mezi zemědělskou krajinou.

Biota:

Bezprostřední okolí toku tvoří lesní porosty, jedná se zčásti o smrkové monokultury, zčásti o vlhkou až silně podmáčenou olšinu; širší okolí toku tvoří lesní porosty a kosené louky.

Kvalita a význam:

Stabilizovaná populace raka kamenáče (*Austropotamobius torrentium*); zjištěná věková struktura nasvědčuje, že zde dochází k pravidelné a úspěšné reprodukci. Pokud nedojde k negativním zásahům do biotopu, lze předpokládat její další existenci a prosperitu. Lokalita leží v území s hojným výskytem raka kamenáče. Nejbližší další populace byla zjištěna v Kornatickém potoce níže po proudu, v Bojovce a Příkosickém potoce.

Zranitelnost:

Vysychání koryta při extrémním suchu, predace přemnoženým nepůvodním druhem – norkem americkým, nevhodné zásahy do biotopu (zamezit možnému znečištění vody či mechanickým zásahům do koryta toku).

Management:

Zachovat současný charakter biotopu a jeho okolí. V nevyhovujících partiích, především při okraji lokality, je vhodné provést opatření, zvyšující diverzitu prostředí (revitalizace, vložení vhodných kamenů do toku). Provést monitoring populace norka amerického a v případě zjištění výskytu významnější populace přistoupit k její eliminaci.

Možné střety zájmu:

Úpravy toků v rámci tzv. protipovodňových úprav, intenzivní chov ryb.

Biotopy:

	Rozloha (ha)
L2.2A Údolní jasanovo-olšové luhy, typické porosty	0.2964
L2.2B Potoční a degradované jasanovo-olšové luhy	0.4116

Niva Kotelského potoka

Kód lokality: CZ0214041

Rozloha: 186.8443 ha

Nadmořská výška: 526–685 m n. m.

Poloha:

Tok Kotelského potoka (Skalice) od pramenů k Podzámeckému rybníku v Rožmitále pod Třemšínem a jeho levobřežnímu přítoku Nový potok, a rozsáhlé luční porosty v nivě Kotelského potoka od jeho vyústění ze souvislého lesního komplexu do otevřené krajiny až k rybníku Obžera před Starým Rožmitálem.

Ekotop:

Geologie: Svrchněordovické rožmitálské břidlice, paleozoické granodiority a okrajově i kambrické slepence, křemenné a arkóзовé pískovce.

Geomorfologie: Území se nachází v Rožmitálské kotlině na pomezí jednotek Brdská vrchovina a Benešovská pahorkatina.

Reliéf: Jedná se o kotlinu pod hlavními vrcholy Jižních Brd. Vlastní území lokality je poměrně ploché, zčásti leží v nivě a zčásti na navazujících mírných svazích.

Pedologie: Podél vodního toku se vyskytuje glej, v širším okolí pseudogleje a kambizemě. Místy se vyskytují i přes metr hluboká ložiska slatinného humolitu (byl zde v minulosti i těžen).

Krajinná charakteristika: Území představuje velice dobře zachovalý komplex mokřadních luk a potočních olšin. Říčka protékající územím má do značné míry přirozené, převážně kamenité koryto, bohatě meandruje a vytváří množství stálých i periodických ramen. Koryto je široké přibližně dva metry, v mělkých proudných úsecích je kamenito-písčité substrát, v relativně hlubokých tůních (i více než metr) se nacházejí písčito-hlinité sedimenty a v meandrujících částech toku vznikají četné hlinito-písčité náplavy. Nový potok měl v minulosti ve spodním toku koryto regulované napřímením (bez použití dláždění a opevnění), v současnosti se blíží přirozenému stavu, který je výše proti proudu. Koryto je široké okolo 1,5 m a má kamenité dno s většími balvany, místy jsou vytvořeny jemné náplavy. Proudné úseky se střídají s menšími tůněmi.

Biota:

Hlavním typem luční vegetace jsou bezkolencové louky (T1.9) as. *Sanguisorbo-Festucetum rubrae* a pestré pcháčkové louky (T1.5) as. *Angelico-Cirsietum palustre* a mj. i ochranný významná as. *Polygono-Trollietum altissimi*. Ze vzácnějších druhů se v těchto loukách vyskytují upolín nejvyšší (*Trollius altissimus*), prstnatec májový (*Dactylorhiza majalis*), prvosenka vyšší (*Primula elatior*), hojně se vyskytují např. svízel severní (*Galium boreale*) a hadí mord nízký (*Scorzonera humilis*).

Na některých místech v SV části území vykazují bezkolencové a pcháčkové louky přechod ke slatinám (*Caricetalia fuscae*); tento přechod je mj. indikován vtroušeným výskytem druhů ostřice blešní (*Carex pulicaris*) a o. přoblá (*C. diandra*). Dobře vyvinutá slatinná a rašelinná společenstva se vyskytují pouze maloplošně (R2.2 a zejména R2.3), o to však s lepší kvalitou: ostřice zobánkatá (*Carex rostrata*), o. Davalova (*Carex davalliana*), o. blešní (*C. pulicaris*), suchopýr širokolistý (*Eriophorum latifolium*), ostřice přoblá (*Carex diandra*), ostřice rusá (*Carex flava* agg.), tolije bahenní (*Parnassia palustris*) a rosnatka okrouhlolistá (*Drosera rotundifolia*).

Na nekosených místech nivy se vyskytují velice dobře vyvinutá tužebníková lada (T1.6, incl. as. *Trollio altissimi-Filipenduletum*).

Na poněkud méně zachovalých místech luk vykazují společenstva charakter psárkových luk (T1.4) as. *Holcetum lanati*. Časté jsou také přechody bezkolencových luk do mezofilních ovsíkových luk (T1.1). Část této vegetace je ochranný hodnota, zbytek je však degradovaný a leží na místě dřívějších hodnotných luk (přechodné zornění).

Na dvou místech se vyskytují dobře vyvinuté smilkové trávníky (T2.3B) s hojným výskytem všivce lesního (*Pedicularis sylvatica*).

Velká část bezprostředního okolí toku je pokrytá olšinami (L2.2). Přestože značná část z nich vznikla teprve v průběhu 20. století na místech dřívějších mokřadních luk, vykazují vysokou kvalitu (L2.2A) a bohaté druhové spektrum: třešeň ptačí (*Padus avium*), krabilice chlupatá (*Chaerophyllum hirsutum*), řeřišnice hořká (*Cardamine amara*), škarda bahenní (*Crepis paludosa*), kozlík dvoudomý (*Valeriana dioica*), upolín nejvyšší (*Trollius altissimus*) aj.

Na místech s vyšším podílem nevhodných dřevin a nebo na místech jinak degradovaných či netypických se vyskytuje podjednotka L2.2B. Jedná se často o odvodněné porosty s převahou např. ostřice třeslicovité (*Carex brizoides*), metlice trsnaté (*Deschampsia cespitosa*) a dále užší liniové porosty a porosty s převahou nitrofilních druhů.

Kořeny olší, přesahující do koryta potoků, vytvářejí úkrytovou kapacitu pro charakteristickou vodní faunu pstruhového pásma.

Kvalita a význam:

Jedná se o nejrozsáhlejší takto dobře zachovalý komplex podhorských „upolínových“ luk ve středních Čechách. Významná je skutečnost, že jsou zdejší louky dosud kontinuálně obhospodařovány. Vyskytuje se zde široké spektrum ohrožených a chráněných druhů

vlhkých a slatinných luk, velice hojně zejména upolín nejvyšší (*Trollius altissimus*), prstnatec májový (*Dactylorhiza majalis*), hadí mord nízký (*Scorzonera humilis*) a dále druhy ostřice zobánkatá (*Carex rostrata*), ostřice Davallova (*Carex davalliana*), ostřice blešní (*Carex pulicaris*), ostřice přiblá (*Carex diandra*), ostřice rusá (*Carex flava* agg.), suchopýr širolistý (*Eriophorum latifolium*), tolije bahenní (*Parnassia palustris*), rosnatka okrouhlolistá (*Drosera rotundifolia*) aj. Hodnotné jsou i zdejší olšiny bez degradovaného nitrofilního podrostu.

Veliký význam má velmi dobrá zachovalost zdejších vodních toků, ve kterých se vyskytují bohaté populace mihule potoční (*Lampetra planeri*) a dalších druhů ohrožených vodních živočichů.

Zranitelnost:

Na celé ploše luk s výjimkou vybraných tužebníkových lad je žádoucí zajistit seč s odklizením biomasy. Zvláště citlivě je třeba postupovat na slatinných ploškách.

Obecné ohrožení pro luční a slatinou vegetaci představuje zvýšený přísun živin do ekosystému. Vzhledem k chudému substrátu a poloze pod rozsáhlým lesním komplexem v extenzivně využívané krajině toto však pravděpodobně příliš nehrozí. Za předpokladu dlouhodobé seče těchto porostů lze spíše očekávat opačný trend a sice oligotrofisaci. Ta v určitých případech může vést i ke změně druhového složení a struktury společenstev.

Louky, které v minulosti prošly zkulturněním (příp. dočasným zorněním), vykazují v současnosti dobrou schopnost regenerace a dosycení druhového spektra z okolních ploch.

Potenciálním rizikem pro celou oblast by mohly být vodohospodářské úpravy toků (především v místech přirozených meandrů s tůněmi), komunální znečištění (z Hutí pod Třemšínem i dětských táborů), migrační bariéry (např. pod můstkem mezi Hutěmi pod Třemšínem a Věšínem), rybářské obhospodařování (složení a početnost obsádky, rybníční hospodaření) a omezení průtoku hlavním korytem.

Management:

Udržovat stávající charakter lokality.

Možné střety zájmu:

Možné konflikty s ochranou vodních živočichů (zejména mihule potoční (*Lampetra planeri*), obojživelníků...) by mohly spočívat v (z botanického hlediska) nežádoucím budováním revitalizačních tůní v plochách luk. Hlavní požadavek a předpoklad pro zachování území má však ochrana všech složek bioty společný a sice udržení přirozeného vodního režimu celé lokality.

Biotopy:

	Rozloha (ha)
K1 Mokřadní vrbiny	2.2717
K2.1 Vrbové křoviny hlinitých a písčitých náplavů	0.0314
K3 Vysoké mezofilní a xerofilní křoviny	0.0055
L1 Mokřadní olšiny	0.0303
L2.2A Údolní jasanovo-olšové luhy, typické porosty	18.4154
L2.2B Potoční a degradované jasanovo-olšové luhy	2.6406
L9.2B Podmáčené smrčiny	0.0064
M1.1 Rákosiny eutrofních stojatých vod	0.0865
M1.5 Pobřežní vegetace potoků	0.0201
M1.7 Vegetace vysokých ostřic	0.1906
M4.1 Štěrkové náplavy bez vegetace	0.0022
R2.2 Nevápnitá mechová slatiniště	0.0070
R2.3 Přečodová rašeliniště	0.0113
T1.1 Mezofilní ovsíkové louky	16.9687
T1.10 Vegetace vlhkých narušovaných půd	0.0197
T1.3 Poháňkové pastviny	0.0815
T1.4 Aluviální psárkové louky	14.1250

T1.5 Vlhké pcháčové louky	24.3284
T1.6 Vlhká tužebníková lada	5.8749
T1.9 Střídavě vlhké bezkolencové louky	50.6751
T2.3B Podhorské až horské smilkové trávníky bez jalovce	0.4841
V1F Makrofytní vegetace přirozeně eutrofních a mezotrofních stojatých vod - ostatní porosty	0.0187
V1G Stanoviště bez vodních makrofyt, ale s přiroz. nebo přírodně blíz.charakt.dna a břehu	8.2369
V4B Makrofytní vegetace vodních toků - stanoviště s potenciálním výskytem makrofyt nebo se zjevně přirozeným či přírodně blízkým charakterem koryta	0.2425
X1 Urbanizovaná území	0.4294
X3 Extenzivně obhospodařovaná pole	0.0871
X5 Intenzivně obhospodařované louky	12.0762
X7 Ruderální bylinná vegetace mimo sídla	2.1952
X8 Křoviny s ruderálními a nepůvodními druhy	0.1475
X9A Lesní kultury s nepůvodními jehličnatými dřevinami	3.6892
X9B Lesní kultury s nepůvodními listnatými dřevinami	0.4045
X12 Nálety pionýrských dřevin	1.9731
X13 Nelesní stromové výsadby mimo sídla	0.4593
X14 Vodní toky a nádrže bez ochranné významné vegetace	0.0429

Octárna

Kód lokality: CZ0213818

Rozloha: 15.0656 ha

Nadmořská výška: 550–700 m n. m.

Poloha:

Území se nachází 7 km severozápadně od Příbrami ve východní části vojenského výcvikového prostoru Jince.

Ekotop:

Geologie: Horninové podloží tvoří několik různých souvrství kambrických hornin. Jedná se o slepence a křemence, křemenné a arkóзовé pískovce a droby.

Geomorfologie: Území spadá do Brdské vrchoviny. Jedná se o oblast budovanou extrémně odolnými horninami, v důsledku čehož je terén jen nepříliš členitý.

Reliéf: Lokalita se nachází v nivě potoka tekoucího mírně zvlněnou senilní parovinou centrálních Brd. Vzhledem k odolnosti hornin a malému vlivu eroze není niva příliš vyvinuta.

Pedologie: Odolné kambrické horniny zvětrávají jen velmi pomalu a vytvářejí těžké jílovité půdy. V důsledku toho se vyskytuje jako půdní typ glej a výše proti proudu potoka i pseudoglej. Maloplošně se vyskytují i mělké čočky rašelinného humolitu.

Krajinná charakteristika: Jedná se o přirozený vodní tok s velmi čistou živinami chudou vodou. V proudech převažuje kamenitý substrát. Lokalita se nachází v oreofytiku centrálních Brd.

Biota:

Potoky protékají většinou smrkovým lesem, kořeny přesahující do koryta vytvářejí úkryty pro charakteristickou vodní faunu pstruhového pásma. Les kolem lokality ve většinou smrková kulticenóza, místy se však vyskytují rašelinné a podmáčené smrčiny (L9.2A, L9.2B). V dolní (tj. východní) části lokality přistupuje do lesních společenstev olše lepkavá (*Alnus glutinosa*).

Ve východní části lokality se vyskytuje vodní nádrž Octárna (využívaná v současnosti pro pitnou vodu) s rašelinnými okraji. Při nižším stavu vody dochází na obnaženém dně k rozvoji vegetace obojživelných rostlin (M3, *Ranunculo flamulae-Juncetum bulbosii*). V litorálech nádrže Obecnice byl roku 1998 nalezen druh orobince *Typha shuttleworthii*, který byl do té doby považován v Čechách za vymřelý.

Kvalita a význam:

Obecnický potok ve VVP Jince včetně nádrže Octárna a jejích přítoků je významným biotopem mihule potoční. Populace mihulí se obývá také EVL Obecnický potok, s nímž EVL Octárna tvoří nedílnou lokalitu druhu.

Z botanického hlediska je lokalita významná výskytem orobince *Typha shuttleworthii*, který byl donedávna považován v Čechách za vymřelý.

Zranitelnost:

Ohrožení představují především případné regulace toku.

Management:

Ochrana stabilních populací druhu je zaměřena především na ochranu larválních stadií. Je nutné ochránit především stanoviště, jež představují vhodné náplavy sedimentu, v nichž se vyskytují minohy na většině významných lokalit ve velkém počtu; zachovat stávající migrační kontinuum; zajistit dostatečný průtok vody korytem, aby nedocházelo k vysychání náplavů; eliminovat znečištění vody ohrožující existenci druhu. V žádném případě nesmí docházet k zahlubování i zpevňování koryta a těžbě jemných náplavů. Rybářské hospodaření musí zohledňovat potřeby a ekologii mihulí (rozmnožování, predační tlak ad.).

Biotopy:

	Rozloha (ha)
L2.2B Potoční a degradované jasanovo-olšové luhy	0.0750
L5.4 Acidofilní bučiny	0.0526
L7.1 Suché acidofilní doubravy	0.0010
L9.2A Rašelinné smrčiny	0.0007
L9.2B Podmáčené smrčiny	0.0620
M1.7 Vegetace vysokých ostržic	0.0982
M3 Vegetace vytrvalých obojživelných bylin	0.2613
R2.2 Nevápnitá mechová slatiniště	0.0229
R2.3 Přečodová rašeliniště	0.0728
T1.5 Vlhké pcháčkové louky	0.0457
T1.9 Střídavě vlhké bezkolencové louky	0.0047
V2A Makrofytní vegetace mělkých stojatých vod s dominantními lakušníky (<i>Batrachium</i> spp.)	0.0050
V4B Makrofytní vegetace vodních toků - stanoviště s potenciálním výskytem makrofyt nebo se zjevně přirozeným či přírodě blízkým charakterem koryta	0.0116
X9A Lesní kultury s nepůvodními jehličnatými dřevinami	0.0002

Ohrazenický potok

Kód lokality: CZ0213050

Rozloha: 1.6229 ha

Nadmořská výška: 472–634 m n. m.

Poloha:

Území leží 9 km sz. od Příbrami.

Ekotop:

Geologie: Horninové podloží tvoří kambrické arkóзовé pískovce, droby a slepence. Místa se vyskytují vložky porfyritů a porfyritických tufů. Do určité míry je podloží překryto kvarténními sedimenty.

Geomorfologie: Území se nachází Brdské vrchovině.

Reliéf: Lokalita se nachází v nivě potoka tekoucího v severní části centrálních Brd.

Pedologie: Odolné kambrické horniny zvětrávají jen velmi pomalu a vytvářejí těžké jílovité půdy. V důsledku toho se vyskytuje jako půdní typ glej. Vlastní koryto potoka má však dno kamenité, bez vyvinutých půd.

Krajinná charakteristika: Ohrazenický (Pstruhový) potok se nachází na SV okraji brdského oreofytika na hranici s fytochorionem Příbramské Podbrdsko. Jedná se o přirozený vodní tok s bohatě meandrujícím korytem, kamenito-písčítým dnem a mnoha hlinito-písčítými náplavy. Proudne úseky jsou střídány tůňemi.

Biota:

Potok protéká lesním porostem s převahou smrčín, kořeny přesahující do koryta vytvářejí úkryty pro charakteristickou vodní faunu pstruhového pásma.

Horní, západní část lokality se nalézá v mírně zrašelinělých březinách na okraji dělostřelecké střelnice. V nižší části lokality pak potok protéká kulturními smrčínami (X9A), které se střídají s maloplošně vyvinutými potočními olšínami (L2.2B).

Kvalita a význam:

Pro mihuli potoční představuje Ohrazenický (Pstruhový) potok od Mlýnského rybníka ve Velci k pramenům velmi vhodný biotop.

Zranitelnost:

Na lokalitě, jež se nachází na zemí VVP Jince, je zapotřebí zabránit zásahům do údolní nivy a samotného koryta potoka, dále negativně působí existence migračních bariér, rybářské obhospodařování (složení a početnost obsádky níže po toku) a omezení průtoku hlavním korytem.

Management:

Zachovat stávající charakter lokality.

Biotopy:

	Rozloha (ha)
V1F Makrofytní vegetace přirozeně eutrofních a mezotrofních stojatých vod - ostatní porosty	0.0362
T8.2B Sekundární podhorská a horská vřesoviště bez výskytu jalovce obecného (<i>Juniperus communis</i>)	0.0032
L10.1 Rašelinné březiny	0.0510
L2.2B Potoční a degradované jasanovo-olšové luhy	0.2695
V1G Stanoviště bez vodních makrofyt, ale s přiroz. nebo přírodně blíz.charakt.dna a břehu	0.0164
V4B Makrofytní vegetace vodních toků - stanoviště s potenciálním výskytem makrofyt nebo se zjevně přirozeným či přírodě blízkým charakterem koryta	0.1305
X9A Lesní kultury s nepůvodními jehličnatými dřevinami	0.0865
X12 Nálety pionýrských dřevin	0.0069

Padrt'sko

Kód lokality: CZ0214042

Rozloha: 829.9154 ha

Nadmořská výška: 542–721 m n. m.

Poloha:

Území Padrt'ské kotliny v Brdech ve vojenském újezdu Jince, 18 km ZJZ od Příbrami, s přibližně 7 km dlouhým úsekem Padrt'ského potoka (Klabavy) po jeho soutok s Třítrubeckým potokem.

Ekotop:

Geologie: Podloží je tvořeno vcelku úživnými horninami proterozoika (břidlice droby), v nichž jsou poměrně četné vložky lydité a místy i vložky spilitů. Jak lydity (bulžňníky), tak spility mají velký vliv na biodiverzitu území. Bulžňníky vytvářejí vzhledem ke své neobyčejné odolnosti vůči zvětrávání výrazné skalní výchozy (nejvýraznějšími jsou skály na Okrouhlíku) a spility podmiňují vysokou úživnost a zároveň druhovou pestrost lesních porostů (květnaté bučiny). Při východním okraji území se místy projevují tvrdé oligotrofní kambrické horniny (slepence, křemence), které se opět velmi kontrastně projevují ve vegetaci (vřesoviště a smilkové trávníky). Padrťský potok protéká v dolní části již zcela územím oligotrofních kambrických arkózových drob a pískovců.

V J-JV části území se na plochem terénu vyskytuje mělké, avšak rozsáhlé ložisko humolitu, které je pouze místy, v případě terénně nápadných „rašelinných kup“, hluboké až cca 2–3 m.

Geomorfologie: Území leží v JV části Brdské vrchoviny.

Reliéf: Lokalita se nachází v mělké Padrťské kotlině. Svahy jsou zpravidla velice pozvolné s výjimkou výchozů bulžňníkových skal a skalek, který výrazně zvyšují geodiverzitu území. Nejvyšší a nejproslulejší bulžňníkové skály se nacházejí v západní části území (Okrouhlík, skála Marie Terezie). Velice plochý reliéf v J-JV části území byl příhodný pro vytvoření rozsáhlého ložiska humolitu. Z hlediska mikroreliefu (a také holocénní minulosti) jsou pozoruhodné nevelké, avšak nápadné humolitové „kupy“ roztroušené v ploše ložiska.

Pedologie: Hlavním půdním typem jsou silně kyselé oligotrofní hnědé půdy (kambizem dystrická). V nivě pod Padrťskými rybníky a na dalších podmáčených místech (např. lesní prameniště) se vyskytují gleje. V okolí Padrťských rybníků se často vyskytuje humolit. Na kamenitých svazích (zejména Okrouhlík) se vyskytují nevyvinuté půdy – rankery. Vlastní koryto Padrťského potoka je kamenité.

Krajinná charakteristika: Lokalita se nachází ve VVP Brdy-Jince a je obklopena rozsáhlými lesními porosty. Z fyto geografického hlediska leží zhruba ve středu brdského oreofytika (fytochorion 87. Brdy). Jedná se o mělkou kotlinu s dvěma rozsáhlými rybníky a dalšími drobnějšími vodními nádržemi. Na bezlesí se nacházelo několik vesnic, které byly na počátku 50. let definitivně vysídleny a následně zplanýrovány. V současné době se na bezlesí nacházejí zejména luční lada, v menší míře i kosené louky a pole obhospodařovaná za účelem myslivosti.

Padrťský potok má ve své horní části přírodní bohatě meandrující koryto s kamenitopísčítým dnem a s velkými balvany. V lesní části má pak potok mělké, široké koryto se střídajícími se proudivými úseky a menšími tůňemi, převážně s kamenitým dnem. Po celém toku se nachází množství vhodných úkrytů pro vodní živočichy.

Biota:

Padrť je z botanického hlediska proslulá zejména rašelinnou vegetací (R2.2, R2.3, L9.2) vázanou na J-JV část území a rozsáhlými lučními lady (T1.9, T2.3), místy s masovým výskytem ochránářsky hodnotných druhů jako je kosatec sibiřský (*Iris sibirica*). Západní část území je pak známá především květnatými bučinami (Teslínský klášter) a vegetací vázanou na výrazné bulžňníkové suky.

Pro padrťskou kotlinu jsou charakteristické též vodní biotopy. Dvě největší plochy, Hořejší a Dolejší Padrťský rybník (V1G) jsou však poznamenány intenzivním rybářským hospodařením spojeným se silnou eutrofizací a narušením vodního režimu území. Drobnější nádrže mají často vyvinutou vegetaci vodních makrofyt (V1F, V1C), např. s bublinkou jižní (*Utricularia australis*). Z ochránářského a botanického hlediska jsou v území nejhodnotnější, avšak zároveň nejohroženější, bezlesá mokřadní společenstva nevápnitých slatinných luk a přechodových rašelinišť (R2.2, R2.3). Nejlepší porosty se nacházejí na J-JV pobřeží Hořejšího Padrťského rybníka, na V i Z pobřeží a v nivě pod hrází Dolejšího Padrťského rybníka. Ze silně ohrožených taxonů se v těchto společenstvech vyskytuje bohatá populace všivce bahenního (*Pedicularis palustris*) a bařičky bahenní (*Triglochin palustre*). Pod hrází Dolejšího Padrťského rybníka se nalézá druhá známá recentní lokalita kriticky ohroženého orobince stříbrošedého (*Typha schuttleworthii*). Hojnými druhy těchto společenstev jsou dále např. mochna bahenní (*Potentilla palustris*), smldník bahenní (*Thyselinum palustre*) aj.

Na zamokřeném plochem terénu v J-JV části území se vyskytují rašelinná lesní společenstva, především přirozené podmáčené smrčiny (L9.2B), na několika nejextrémnějších plochách rašelinné smrčiny (L9.2A) a na několika místech též porosty rašelinných březin (L10.1) s břízou pýřitou (*Betula pubescens*).

V S-SV části území převažují společenstva luk a lučních lad. Vůdčí jednotkou jsou zde bezkolencové louky (T1.9), místy s masovým výskytem kosatce sibiřského (*Iris sibirica*), tvořícím i dominantu porostů. Na sušších místech převládají oligotrofní smilkové trávníky (T2.3B). Na mělké, silně oligotrofní půdě na podkladu kambrických slepenců v SV rohu Padrťské enklávy smilkové trávníky přecházejí do vřesovišť (T8.2).

Zejména v nivě Padrťského potoka jsou velice dobře vyvinuta tužebníková lada (T1.6). Část luk, převážně na mezofilních stanovištích, je kosena, převládající vegetací jsou druhově pestré ovsíkové louky (T1.1).

Na řadě míst vlhkého bezlesí se více či méně zapojeně vyskytuje biotop mokřadních vrb (K1) s převažující vrbou ušatou (*Salix aurita*) a poněkud méně pravidelným výskytem v. popelavé (*S. cinerea*) a v. pětimužné (*Salix pentandra*).

Západní část území má již členitější reliéf a je pokryta lesní vegetací. Hlavní jednotkou jsou květnaté bučiny (L5.1). Ve stromovém patře se vyskytuje buk lesní (*Fagus sylvatica*), méně javor klen (*Acer pseudoplatanus*) a poměrně často a početně i vitální jedle bělokorá (*Abies alba*). V kyselých bučinách (L5.4) se kromě buku vyskytuje ve stromovém patře velmi často i dub. Roztroušeně se vyskytují vůči zvětrávání velmi odolné, geomorfologicky výrazné, bulizníkové suky. Na největších z nich se vyskytuje specifická skalní a keříčková vegetace a vegetace skalních borů (S1.2, T8.3, L8.1B).

Z nepřírodních biotopů lze zmínit především velice extenzivní myslivecká pole a políčka (X3) osévaná zpravidla ovsem a porostlá floristicky velice pestrá pleveľnou segetální vegetací.

Padrťský potok (V4) ve své horní části protéká výše popsanou převážně odlesněnou krajinou. Spodních 5 km toku je obklopeno smrkovými monokulturami (X9A), pouze místy s maloplošnými porosty olšin (L2.2B) a fragmenty podmáčených smrčín (L9.2B).

Kvalita a význam:

Území je velmi významné z hlediska biogeografického, jedná se o jednu z nejvýznamnějších lokalit s mokřadní a rašelinnou vegetací v českém vnitrozemí. Ochranný hodnota jsou rovněž luční lada, typická např. bohatým výskytem kosatce sibiřského (*Iris sibirica*). V západní části území se nacházejí dobře zachovalé lesní porosty.

Z druhů cévnatých rostlin se zde na druhé známé recentní lokalitě v ČR vyskytuje kriticky ohrožený orobinec stříbrošedý (*Typha shuttleworthii*). Ze silně ohrožených taxonů se vyskytuje bohatá populace všivce bahenního (*Pedicularis palustris*) a bařičky bahenní (*Triglochin palustre*). Z ohrožených taxonů se vyskytují ostřice Hartmanova (*Carex hartmanii*), jetel kaštanový (*Trifolium spadiceum*), hojně škarda měkká čertkusolistá (*Crepis succisifolia*), prstnatec májový (*Dactylorhiza majalis*), fyto geograficky významný rozchodník nachový (*Hylotelephium triphyllum*), na narušených lučních ladech místy dominující kosatec sibiřský (*Iris sibirica*), všivec lesní (*Pedicularis sylvatica*), hadí mord nízký (*Scorzonera humilis*), na rašelinných lesních světlinách ptačinec dlouholistý (*Stellaria longifolia*) a druh velice typický pro celé Brdy a Podbrdsko - upolín nejvyšší (*Trollius altissimus*). Z dalších vzácných a ohrožených druhů uveďme např. ještě lýkovec jedovatý (*Daphne mezereum*), rostoucí v květnatých bučinách, a na rašelinných substrátech vzácně se vyskytující suchopýr pochvatý (*Eriophorum vaginatum*).

Území je velice významné i z hlediska zoologického, např. hojným výskytem raka kamenáče (*Austropotamobius torrentium*) a na luční lada vázaného chřástala polního (*Crex crex*). Populace raka kamenáče je stabilizovaná, zjištěná věková struktura nasvědčuje, že zde dochází k pravidelné a úspěšné reprodukci. Pokud nedojde k negativním zásahům do biotopu, lze předpokládat její další existenci a prosperitu.

Zranitelnost:

Rozsáhlá bezlesí zaniklých vesnic jsou využívána jako extenzivní výcvikové plochy vojska. Převážná většina těchto ploch je nekosena, na značné části expanduje třtina křovištní

(*Calamagrostis epigejos*), která spolu s chrasticí rákosovitou (*Phalaris arundinacea*) a ostřicí třeslicovitou (*Carex brizoides*) tvoří na rozsáhlých plochách dominanty.

V důsledku sukcese zde nalétávají různé dřeviny, které jsou nárazově vyřezávány za účelem zachování bezlesého charakteru enkláv.

Prakticky veškeré vodní plochy jsou degradovány v důsledku intenzivního rybářského hospodaření. To se zejména v posledních letech stupňuje a dochází k velkému zhoršení kvality vody (včetně rozvoje vodního květu ve velkých nádržích). S intenzivním chovem kaprů na Hořejším a Dolejším Padrtském rybníce souvisí i odvodňování příbřežních částí vyhrnutím obtokové strouhy ložiskem humolitu zamezující vstupu rašelinných vod do rybníka. To má za následek destrukci rašelinných lesních společenstev a v důsledku i eutrofizaci způsobující nežádoucí sukcesi společenstev litorálu směrem k porostům rákosu. Z dalších činností jsou významné intenzivní hnojení rybníků, jejich vápnění a na počátku 90. let provedené částečné vyhrnutí rašelinného litorálu na SV pobřeží Hořejšího rybníka.

Pro udržení a zlepšení stavu bioty na bezlesí je vhodné zachovat výcvik vojsk, redukovat nálety dřevin, udržet a optimálně i rozšířit plochu kosených luk. Pro zachování vodních a mokřadních ekosystémů je nezbytné zejména snížit intenzitu rybářského hospodaření.

Lesní porosty mohou být ohroženy nevhodným lesnickým hospodařením.

Populace raka kamenáče může být ohrožena predací přemnoženým nepůvodním druhem – norkem americkým a nevhodnými zásahy do biotopu (zamezit možnému znečištění vody či mechanickým zásahům do koryta toku a zanášení koryta sedimenty z Padrtských rybníků).

Management:

Je žádoucí zavést alespoň částečné kosení lučních lad. Pro zachování vodních a mokřadních ekosystémů je nezbytné zejména snížit intenzitu rybářského hospodaření. V lesích by bylo vhodné ještě více podpořit a využít aktuálně dobrý potenciál přirozené obnovy. Z hlediska ochrany raka kamenáče je nutné zachovat současný charakter biotopu a jeho okolí. Vhodné by bylo provedení monitoringu populace norka amerického a v případě zjištění výskytu významnější populace přistoupit k její eliminaci. Žádoucí je zpomalení vypouštění vody z rybníků při výlovech – snížení vnosu jemné frakce sedimentů do koryta potoka.

Možné střety zájmu:

Konflikty mezi ochranou biotopů a ochranou přirozeně se vyskytujících vodních živočichů (raka kamenáče) by neměly nastat, protože mají společný předpoklad: zachování přirozených hydrologických poměrů a dobré kvality nezeutrofizované vody.

Pro ochranu biotopů by mohlo být nežádoucí případné neuvážené rozsáhlé budování revitalizačních tůň a koryt v cenných mokřadních a lučních porostech. Naopak v degradovaných lučních ladech jsou takovéto revitalizační opatření spíše žádoucí.

Biotopy:

	Rozloha (ha)
K1 Mokřadní vrbiny	9.8278
K3 Vysoké mezofilní a xerofilní křoviny	0.2365
L1 Mokřadní olšiny	4.5725
L10.1 Rašelinné březiny	6.9301
L2.2A Údolní jasanovo-olšové luhy, typické porosty	0.0350
L2.2B Potoční a degradované jasanovo-olšové luhy	25.5044
L4 Suťové lesy	2.7279
L5.1 Květnaté bučiny	30.0197
L5.4 Acidofilní bučiny	36.6563
L8.1A Boreokontinentální lišejníkové bory	0.1144
L8.1B Boreokontinentální bory bez lišejníků	0.5233
L9.2A Rašelinné smrčiny	5.6323
L9.2B Podmáčené smrčiny	102.5705
M1.1 Rákosiny eutrofních stojatých vod	16.5138
M1.4 Říční rákosiny	0.2136

M1.5 Pobřežní vegetace potoků	0.0434
M1.7 Vegetace vysokých ostřic	32.1763
R1.4 Lesní prameniště bez tvorby pěnovců	0.2416
R2.2 Nevápnitá mechová slatiniště	4.4258
R2.3 Přejížděná rašeliniště	9.4259
S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drovin	1.2298
T1.1 Mezofilní ovsíkové louky	34.9678
T1.10 Vegetace vlhkých narušovaných půd	1.0720
T1.4 Aluviální psárkové louky	0.0927
T1.5 Vlhké pcháčkové louky	25.1161
T1.6 Vlhká tužebníková lada	8.4672
T1.9 Střídavě vlhké bezkolencové louky	82.2888
T2.3B Podhorské až horské smilkové trávníky bez jalovce	48.9443
T8.2B Sekundární podhorská a horská vřesoviště bez výskytu jalovce obecného (<i>Juniperus communis</i>)	4.8216
T8.3 Brusnicová vegetace skal a drovin	0.2206
V1C Makrofytní vegetace přirozeně eutrofních a mezotrofních stojatých vod s bublinatkou jižní nebo obecnou (<i>Utricularia australis</i> a <i>U. vulgaris</i>)	0.7960
V1F Makrofytní vegetace přirozeně eutrofních a mezotrofních stojatých vod - ostatní porosty	1.0248
V1G Stanoviště bez vodních makrofyt, ale s přiroz. nebo přírodně blíz.charakt.dna a břehu	109.8480
V4A Makrofytní vegetace vodních toků - porosty aktuálně přítomných vodních makrofyt	0.0859
V4B Makrofytní vegetace vodních toků - stanoviště s potenciálním výskytem makrofyt nebo se zjevně přirozeným či přírodně blízkým charakterem koryta	0.6384
X1 Urbanizovaná území	0.3493
X3 Extenzivně obhospodařovaná pole	14.4112
X7 Ruderální bylinná vegetace mimo sídla	40.4018
X9A Lesní kultury s nepůvodními jehličnatými dřevinami	83.0463
X10 Paseky s podrostem původního lesa	27.8434
X12 Nálety pionýrských dřevin	23.5333
X13 Nelesní stromové výsadby mimo sídla	4.9510

Tesliny

Kód lokality: CZ0210062

Rozloha: 41.5688 ha

Nadmořská výška: 661–705 m n. m.

Poloha:

Lokalita se nachází 9 km ZSZ od Rožmitálu pod Třemšínem.

Ekotop:

Geologie: Podloží budují poměrně úživné proterozoické břidlice a droby.

Geomorfologie: Území je součástí okrsku Třemšínská vrchovina, jež spadá do celku Brdská vrchovina.

Reliéf: Lokalita se nachází na senilním, plochém reliéfu, velmi typickém pro Brdy. Z této plošiny (lokalita je v nadmořské výšce kolem 700 m) se posléze více na jihu zdvíhají brdské vrchy s nadmořskou výškou přes 800 m.

Pedologie: Navzdory relativně bohatému geologickému substrátu jsou zde uváděny poměrně kyselé a živinami chudé kambizemě. Nižší úživnost může být ovlivněna již poněkud vyšší nadmořskou výškou a faktem, že vzhledem k výrazně plochému reliéfu zde dochází na části plochy k oglejení.

Krajinná charakteristika: Luční enkláva v rozsáhlých brdských lesích obklopující malou horskou obec. Krajinný ráz je významně ovlivněn hodnotnou architekturou: jednak zbytky

původní dřevěné zástavby a dále budovami pro lesní zaměstnance vystavěné v „tyrolském“ stylu. Významný je rovněž památný „Košatý buk“, který sloužil jako hraniční strom.

Biota:

Jedná se o přírodovědně známou a od počátku 20. století řadou autorů hojně navštěvovanou lokalitu. Značná část luční vegetace je hodnocena jako ovsíkové louky (T1.1), které však díky vysokému zastoupení horských druhů představují již přechod do trojštětových horských luk (T1.2). Na vlhčích místech se vyskytují bezkolencové (T1.9) a pcháčové louky (T1.5) s výskytem řady ohrožených druhů, zejména s hojným výskytem všivce lesního (*Pedicularis sylvatica*), kosatce sibiřského (*Iris sibirica*), úpolínu evropského (*Trollium altissimus*). Biogeograficky významné jsou horské asociace pcháčových luk a tužebníkových lad (as. *Polygono-Cirsietum heterophylli*, as. *Cirsio heterophylli-Filipenduletum*). V severním výběžku a také na východním okraji lokality se vyskytují smilkové trávníky (T2.3B) s rovněž hojným výskytem všivce lesního (*Pedicularis sylvatica*).

Kvalita a význam:

Jedná se o lokalitu nejlépe vyvinuté horské luční vegetace ve Středočeském kraji; recentně se zde vyskytují: chrpa parukářka (*Centaurea pseudophrygia*), prvosenka vyšší (*Primula elatior*), velmi hojně škarda měkká čertkusolistá (*Crepis mollis* subsp. *hieracioides*), pcháč různolistý (*Cirsium heterophyllum*) a také prha arnika (*Arnica montana*), kakost lesní (*Geranium sylvaticum*), jetel kaštanový (*Trifolium spadiceum*), zvonečník klasnatý (*Phyteuma spicatum*), hrachor horský (*Lathyrus linifolius*) a silenka dvoudomá (*Silene dioica*).

Zranitelnost:

Potenciální ohrožení by mohl představovat útlum v obhospodařování luk (charakterizovaný například i mulčováním) a nebo jejich případné zalesňování. Na nekosených loukách či jejich okrajích se šíří zejména ostřice třeslicovitá (*Carex brizoides*) a také třtina křovištní (*Calamagrostis epigejos*). Na loukách je zapotřebí zajistit, resp. udržet kvalitní a pravidelnou seč s odklizením biomasy.

Část luk byla v minulosti částečně znehodnocena přeoráním. Ve většině případů jsou však velice dobře regenerovány.

Management:

Nutné je pravidelné kosení a odstraňování biomasy.

Biotopy:

	Rozloha (ha)
L2.2B Potoční a degradované jasanovo-olšové luhy	0.3366
L5.1 Květnaté bučiny	0.0337
L5.4 Acidofilní bučiny	0.0007
T1.1 Mezofilní ovsíkové louky	20.9748
T1.5 Vlhké pcháčové louky	4.4922
T1.6 Vlhká tužebníková lada	1.3775
T1.9 Střídavě vlhké bezkolencové louky	4.0511
T2.3B Podhorské až horské smilkové trávníky bez jalovce	0.8136
X1 Urbanizovaná území	0.2104
X5 Intenzivně obhospodařované louky	3.5914
X7 Ruderální bylinná vegetace mimo sídla	3.9992
X9A Lesní kultury s nepůvodními jehličnatými dřevinami	0.0354
X10 Paseky s podrostem původního lesa	0.0193
X12 Nálety pionýrských dřevin	1.6059
X13 Nelesní stromové výsadby mimo sídla	0.0237

Tok

Kód lokality: CZ0210054
Rozloha: 156.6008 ha
Nadmořská výška: 719–860 m n. m.

Poloha:

Lokalita se rozkládá v oblasti dopadové plochy Tok v blízkosti stejnojmenné nejvyšší kóty Brd – Tok (865 m n. m.), asi 8,5 km VJV Příbrami.

Ekotop:

Geologie: Území je budováno extrémně oligotrofními, tvrdými a ke zvětrávání odolnými kambrickými slepenci a křemenci.

Geomorfologie: Území leží v centrální části Brdské vrchoviny.

Reliéf: Temeno a pozvolné, k východu orientované svahy masivu Tok. Ve východní části lokality se nachází relativně ostřeji zahloubené koryto horního toku potoka, který z lokality vytéká.

Pedologie: Na lokalitě se vyskytují zejména rankery a na poněkud příznivějších místech silně kyselé oligotrofní kambizemě. Na řadě míst se vyskytují drobné čočky rašelinných organozemí. Kolem potoka ve východní části území se vyskytují gleje.

Krajinná charakteristika: Jedná se o masiv nejvyšší středočeské hory Tok a tedy zároveň i o nejvyšší partie brdského oreofytika. V této horské krajině převládají vřesoviště s mohutně vyvinutými porosty brusnic. Velká část plochy je podmáčená a dochází zde k rašelinění. Převážně bezlesý charakter lokality vznikl za první republiky v důsledku odlesnění pro potřeby dělostřelecké střelnice.

Biota:

Převládajícím biotopem jsou oligotrofní vřesoviště (T8.2B) s vysokým podílem brusnic - vřes obecný (*Calluna vulgaris*), brusnice borůvka (*Vaccinium myrtillus*) a b. brusinka (*V. vitis-idaea*), která na podmáčených místech přecházejí v četná přechodová rašeliniště (R2.3). V rámci středních Čech je unikátní výskyt otevřených vrchovišť (R3.1). Velké množství cévnatých rostlin patřících do druhové kombinace mapovací jednotky „Otevřená vrchoviště“ však v Brdech a stejně tak i na Toku chybí. Z „pravých“ rašeliništních druhů se častěji vyskytují pouze rosnatka okrouhlolistá (*Drosera rotundifolia*, místy masově) a suchopýr pochvatý (*Eriophorum vaginatum*), velmi vzácně též klikva bahenní (*Oxycoccus palustris*). Zcela maloplošně se zde vyskytují rovněž zaplavované deprese, které lze považovat za vrchovištní šlenky (R3.3).

Po ploše, zejména však při jejích okrajích se vyskytují skupinky až porosty náletového smrku (X12, X9A). Na silně podmáčených místech ve smrkových porostech se vyskytují rašelinné a podmáčené smrčiny (L9.2A, L9.2B).

Vegetace silikátových skal a drolin (S1.2) se vyskytuje v horních částech relativně strmých svahů budovaných kambrickými slepenci a ve vrcholových partiích, často v mozaice s fragmenty reliktních boreokontinentálních borů a primárního brusnicového porostu s dominantní borůvkou a sekundárního vřesoviště.

Celkově se jedná o krajinařsky vysoce hodnotnou a fytogeograficky významnou lokalitu s rozsáhle vyvinutým rašelinným fenoménem.

Kvalita a význam:

V českém vnitrozemí se jedná o zcela unikátní (spolu ještě se sousedními dopadovými plochami Brda a Jordán) horský, byť z drtivé většiny sekundární ekosystém s dominancí porostů brusnic. Jedná se o lokalitu s nejlépe vyvinutými živými vrchovišti v rámci středních Čech. Vedle vzácných rostlinných druhů se zde vyskytuje i několik vzácných druhů bezobratlých.

Zranitelnost:

Lokalita se nachází ve vojenském újezdu a není aktuálně ohrožena. Potenciálním ohrožením by mohlo být případné ukončení výcviku vojsk doprovázené následnou sukcesí dřevin.

V důsledku vojenského výcviku dochází na části ploch k občasným požárům. Předpokládá se spíše pozitivní vliv občasných požárů na keříčkovou vegetaci, toto téma by si však vyžádalo hlubší a zejména dlouhodobější zkoumání. Každopádně však požáry blokují zde z ochranného hlediska nežádoucí sukcesí dřevin.

Biotopy:

	Rozloha (ha)
L8.1B Boreokontinentální bory bez lišejníků	0.2500
L9.2A Rašelinné smrčiny	3.9282
L9.2B Podmáčené smrčiny	1.3040
M3 Vegetace vytrvalých obojživelných bylin	0.0746
R2.3 Přejížděná rašeliniště	21.4862
R3.1 Otevřená vrchoviště	15.0893
S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drovin	0.3677
T2.3B Podhorské až horské smilkové trávníky bez jalovce	0.7522
T8.2B Sekundární podhorská a horská vřesoviště bez výskytu jalovce obecného (<i>Juniperus communis</i>)	93.1023
X6 Antropogenní plochy se sporadickou vegetací mimo sídla	0.6089
X9A Lesní kultury s nepůvodními jehličnatými dřevinami	7.8020
X12 Nálety pionýrských dřevin	11.8348

Trokavecké louky

Kód lokality: CZ0210056

Rozloha: 11.0499 ha

Nadmořská výška: 528–558 m n. m.

Poloha:

Lesní louky ležící 1,5 km S od obce Trokavec, 12 km JV od Rokycan.

Ekotop:

Geologie: Horninové podloží tvoří poměrně úživné proterozoické břidlice a droby. V okolí jsou v těchto horninách poměrně časté vložky buližníků, které zpravidla vystupují v podobě nápadných skalek.

Geomorfologie: Území leží v Brdské vrchovině na hranici se Švihovskou vrchovinou.

Reliéf: Lokalita se nachází na táhlém, severně orientovaném svahu.

Pedologie: Vyskytují se zde kambizemě s lokálním oglejením v místě mokřadu a olšiny.

Krajinná charakteristika: Lokalita se nachází na západním okraji VVP Brdy-Jince a je obklopena lesními porosty, zčásti přirozeného druhového složení. Pouze jižním směrem lokalita přechází do otevřené krajiny.

Z fyto geografického hlediska lokalita leží na západním okraji brdského oreofytika (fytochorion 87. Brdy) při hranici s mezofytikem (fytochorion 35a. Holoubkovské Podbrdsko).

Biota:

Lokalita je tvořena převážně svahovými loukami, z nichž byla část v minulosti zalesněna olší. Malá část ploch v horní části byla v minulosti zorněna. Převažujícím společenstvem jsou bezkolencové louky (T1.9), které jsou zejména v severní, spodní kosené části velice druhově bohaté. Přestože lokalita není příliš rozsáhlá, vyskytuje se zde téměř úplná garnitura diagnostických druhů luk sv. *Molinion*, mezi nimiž je i řada ohrožených druhů (*Betonica officinalis*, *Carex umbrosa*, *C. hartmanii*, *Colchicum autumnale*, *Dactylorhiza majalis*, *Galium boreale*, *Iris sibirica*, *Serratula tinctoria*, *Scorzonera humilis*, *Succisa pratensis*, *Trollius altissimus*, *Valeriana dioica* a další). V nekosené části při okraji louky se vyskytuje také *Salix rosmarinifolia*.

Na trvale vlhkých místech se vyskytuje vegetace sv. *Calthion*, reprezentovaná zde tužebníkovými lady (T1.6). Kromě dominantní *Filipendula ulmaria* se vyskytuje hojně *Trollius*

altissimus a *Iris sibirica*. Část mokřých luk byla v minulosti zalesněna olší lepkavou (*Alnus glutinosa*). Podrost těchto olšin (L2.2A) není eutrofní a je druhově pestrý.

Na silně zamokřené části lokality se vyskytují též nevápnitá slatiniště (R2.2) s následujícími charakteristickými druhy *Equisetum fluviatile*, *Carex rostrata*, *Dactylorhiza majalis*, *Eriophorum angustifolium*. Zejména v této mokřadní části se též vyskytují porosty bochníkovitých vrb *Salix cf. cinerea* (K1).

V jižní části lokality se vyskytují mezofilní ovsíkové louky (T1.1), jednak typ s dominantní *Festuca rubra* a pak také nevelká zatravněná plocha bývalého pole, která má sice minimální kvalitu, ale dobrou perspektivu pro zlepšení.

Kvalita a význam:

Lokalita je významná jako sice nevelký, ale neobyčejně dobře zachovalý soubor lučních až mokřadních společenstev. Společenstva jsou dobře druhově nasycena s výskytem řady ohrožených druhů (např. *Carex umbrosa*, *C. hartmanii*, *Dactylorhiza majalis*, *Iris sibirica*, *Salix rosmarinifolia*, *Serratula tinctoria*, *Scorzonera humilis*, *Trollius altissimus*).

Zranitelnost:

Lokalita není akutně ohrožena; je extenzivně obhospodařována – nalézá se zde gradient od pravidelně kosených porostů, přes občas kosené (mulčované) porosty až po luční lada. Je žádoucí stávající způsob obhospodařování zachovat, pouze v nepravidelně obhospodařovaných porostech frekvenci kosení zvýšit. Bylo by vhodné také regulovat nálet dřevin do neobhospodařovaných ploch. Část vlhkých svahových luk byla v minulosti zalesněna olší. Malá část ploch v horní části sloužila dříve jako orná půda.

Potenciální ohrožení tedy představuje upuštění od obhospodařování luk a nebo také případná snaha o další zalesňování lokality.

Biotopy:

	Rozloha (ha)
K1 Mokřadní vrbiny	0.0188
L2.2A Údolní jasanovo-olšové luhy, typické porosty	1.7113
L2.2B Potoční a degradované jasanovo-olšové luhy	0.0071
L5.1 Květnaté bučiny	0.1116
L5.4 Acidofilní bučiny	0.1288
R2.2 Nevápnitá mechová slatiniště	0.1694
T1.1 Mezofilní ovsíkové louky	2.5246
T1.6 Vlhká tužebníková lada	2.0505
T1.9 Střídavě vlhké bezkolencové louky	3.8491
X5 Intenzivně obhospodařované louky	0.0170
X9A Lesní kultury s nepůvodními jehličnatými dřevinami	0.0101
X12 Nálety pionýrských dřevin	0.4461

Třemšín a Hřebence

Kód lokality: CZ0210047

Rozloha: 167.9784 ha

Nadmořská výška: 614–820 m n. m.

Poloha:

Lesnatý masiv hory Třemšín, 4–7 km SSZ od Hvožďan, 7 km ZJZ od Rožmitálu pod Třemšínem.

Ekotop:

Geologie: Pevné kambrické slepence tvoří nápadný hřbet vrcholící Třemšínem (826,7 m n. m.). V těchto extrémně oligotrofních kambrických horninách se místy nacházejí vložky

porfyrů a porfyrových tufů. Skalnatá kra Nahořov jihozápadně pod vrcholem Třemšína je tvořena z tvrdých břidlic neoproterozoika.

Geomorfologie: Území leží v jižní části Brdské vrchoviny.

Reliéf: Nápadný hřbet vrcholící nejvyšší kótou jižních Brd, horou Třemšínem (826,7 m n. m.). Na svazích se vyskytuje několik výrazných nezazeměných kamenných mořích (pod vrcholem Třemšína by se mohlo jednat i o fosilní skalní ledovec).

Pedologie: Na lokalitě se vyskytují silně kyselé oligotrofní kambizemě přecházející na více exponovaných místech do rankerů. Místy se vyskytují litozemě (protorankery) a na otevřených dročinách není půda vůbec vyvinuta.

Krajinná charakteristika: Třemšín je nejvýraznějším jihobrdským vrcholem; je zdaleka dobře viditelný a rozpoznatelný. Je to enkláva přirozených lesů (kyselých bučin) v jinak silně kulturních rozsáhlých smrkových lesích. Výrazným krajinným prvkem jsou bezlesá kamenná moře. Z fytogeografického hlediska se lokalita nachází v jižní části brdského oreofytika.

Biota:

Převažujícím typem přirozené vegetace jsou kyselé bučiny s místy vtroušenou jedlí (L5.4). Květnaté bučiny (L5.1) se vyskytují na podstatně menší ploše, což je podmíněno geologickým substrátem (vyskytují se zejména na Nahořově). Na nejkamenitějších a zčásti i nejprudších svazích jsou bučiny nahrazeny suťovými lesy (L4).

Z druhů podrostu je typický výskyt zejména kostřavy lesní (*Festuca altissima*) a v květnatých bučinách kyčelnice devítilisté (*Dentaria enneaphyllos*).

Na bezlesá kamenná moře (S1.2) jsou vázány četné druhy nižších rostlin, zejména lišejníků, z nichž některé patří do skupiny druhů s arko-alpínským typem rozšíření (*Brodoa intestiniformis*, *Rhizocarpon eupetraeum*, *Schaereria fuscocinerea*, *Umbilicaria deusta* a *U. hyperborea*). Nad kamennými moři se vyskytují reliktní bory (L8.1) s borovicí (*Pinus sylvestris*) a na hranách i s břízami (*Betula pendula*), které jsou obrostlé ohroženými epifytickými druhy lišejníků, jako je vousatec *Bryoria fuscescens* nebo provazovka bradavkatá (*Usnea filipendula*).

Na mohutné listnáče je vázán výskyt některých velmi vzácných a ohrožených druhů lišejníků (např. *Calicium salicinum*). Území je též významným nalezištěm bezobratlých živočichů.

Kvalita a význam:

Jedná se o enklávu s vysokým podílem přirozených lesů na nejvyšším vrcholu jižních Brd. Za výjimečně významnou je nutno považovat zdejší lichenofloru s řadou arko-alpínských prvků (např. *Brodoa intestiniformis*, *Rhizocarpon eupetraeum*). Významné jsou však i ostatní složky bioty, zejména fauna bezobratlých. Území je hodnotné i geomorfologicky a sice z hlediska výskytu řady dobře vyvinutých periglaciálních jevů.

Kromě ryze přírodovědného významu je území proslulé i kulturně-historicky. Jedná se o archeologickou lokalitu, která však byla do jisté míry znehodnocena romantickými úpravami terénu. Hora Třemšín je považována za pověstmi opředený symbol okolního kraje, s čímž v minulosti souvisela a dosud souvisí i její vysoká, někdy až masová návštěvnost.

Zranitelnost:

Okolní lesy i značná část vlastní lokality jsou silně poznamenány intenzivním lesním hospodařením v podobě smrkových kulticenóz. Tyto smrkové porosty by bylo zapotřebí postupně převádět na lesy přirozeného druhového složení. V zachovalých, avšak relativně stejnověkých starých lesních porostech je vhodné místy podpořit přirozenou obnovu (např. oplocenkami).

Ohrožení lokality představoval záměr vybudování vysílače mobilních telefonů a do budoucna představuje stále živý záměr vybudování kamenné rozhledny. Náhrada (obnova) stávající rozhledny za podobný typ s lehkou konstrukcí (dřevo, kov) se však nejvíce jeví jako závažný problém za předpokladu, že nedojde ke kácení okolních mohutných stromů (které jsou mj. lichenologicky významným stanovištěm). I přes vysokou turistickou návštěvnost je vrchol Třemšína a jeho těsné okolí mimořádně přírodovědně hodnotný a vybudování trvalých staveb a zavedení sítí by způsobilo jeho značnou degradaci.

Biotopy:

	Rozloha (ha)
L4 Suťové lesy	6.9721
L5.1 Květnaté bučiny	8.9977
L5.4 Acidofilní bučiny	60.6511
L8.1B Boreokontinentální bory bez lišejníků	2.4679
S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin	4.9807
X7 Ruderální bylinná vegetace mimo sídla	0.3588
X9A Lesní kultury s nepůvodními jehličnatými dřevinami	77.0840
X9B Lesní kultury s nepůvodními listnatými dřevinami	0.3768
X10 Paseky s podrostem původního lesa	4.5509
X11 Paseky s nitrofilní vegetací	1.3082

V Úličkách

Kód lokality: CZ0320005

Rozloha: 135.0806 ha

Nadmořská výška: 605–655 m n. m.

Poloha:

Lokalita V Úličkách leží 3 km jižně od Nových Mitrovic mezi obcemi Železný Újezd a Chynín.

Ekotop:

Geologie: Lokalita náleží z hlediska regionálního členění do středočeské části Českého masivu, jižním směrem je v těsné blízkosti k oblasti středočeského plutonu. Specifický charakter území dodávají kvartérní deluviální hlinité, písčitohlinité a kamenitohlinité sedimenty. Nivy potoků jsou vyplněny fluviálními písčitohlinitými sedimenty. Podloží je tvořeno proterozoickými břidlicemi.

Geomorfologie: Území je součástí geomorfologického podcelku Brdy, které jsou začleněny v celku Brdská vrchovina.

Reliéf: Území leží v malé kotlině v nadmořské výšce 600–650 m. Protéká jím Dožínský potok směrem k západu, po výtoku z rybníka V Úličkách se stáčí k severu. V pramenné oblasti Dožínského potoka jižně od Chynína byla v minulosti vytvořena soustava dosud funkčních mělkých odvodňovacích příkopů.

Pedologie: Z půdních typů převládají hlinité až hlinitojílovité pseudogleje a oglejené hnědozemě.

Krajinná charakteristika: Komplex bezkolencových a pcháčových luk s pravidelným výskytem zvláště chráněných druhů rostlin.

Biota:

Na střídavě vlhkých stanovištích se často vyskytují dosud obhospodařované bezkolencové louky (T1.9) as. *Sanguisorbo-Festucetum commutatae* s výskytem řady zvláště chráněných a ohrožených druhů rostlin. Často se v nich vyskytují hadí mord nízký (*Scorzonera humilis*), řebříček bertrám (*Achillea ptarmica*), úpolín nejvyšší (*Trollius altissimus*). Pcháčové louky (T1.5) se nejčastěji vyskytují na vlhkých stanovištích v podobě druhově velmi bohaté as. *Angelico-Cirsietum palustris* s výskytem řady zvláště chráněných a ohrožených druhů rostlin. Jen ojediněle byla zjištěna as. *Scirpetum sylvatici* (na ladu), as. *Scirpo-Juncetum filiformis*, dvakrát as. *Angelico-Cirsietum oleracei* (podél potoka v jižní části Nových Mitrovic). Na neobhospodařovaných plochách někdy přecházejí v tužebníková lada (T1.6). Časté jsou přechody k T1.9. Podél části Dožínského potoka byl zaznamenán údolní jasanovo-olšový luh (L2.2B). Na rybníku V Úličkách se vyskytuje stanoviště bez makrofytní vegetace (V1G).

Na lokalitě se vyskytuje řada významných a ohrožených druhů: ostřice Hartmanova (*Carex hartmanii*), ostřice stinná (*Carex umbrosa*), prstnatec májový (*Dactylorhiza majalis*), svízel severní (*Galium boreale*), kosatec sibiřský (*Iris sibirica*), chrastavec lesní (*Knautia*

dipsacifolia), srpice barvířská (*Serratula tinctoria*), úpolín nejvyšší (*Trollius altissimus*), kozlík dvoudomý (*Valeriana dioica*), rozrazil štítkovitý (*Veronica scutellata*).

Území leží v mezofytiku, ve fytogeografickém okrese Plánický hřeben, v severovýchodní části navazuje na oreofytikum fytogeografického okrese Brdy. Podle rekonstrukční geobotanické mapy (Mykiška 1969) se zde vyskytovaly bikové bučiny (*Luzulo-Fagion*), podle mapy potenciální vegetace (Neuhäuslová 1997) by se vyskytovaly bikové bučiny (*Luzulo-Fagetum*).

Kvalita a význam:

Luční porosty v Uličkách jsou součástí přírodního parku Brdy. Značná část těchto luk je reprezentativní, zachovalá a ochranně významná – pravidelný výskyt zvláště chráněných druhů rostlin.

V území se nachází i donedávna existující lokalita s hořcem jarním (*Gentiana verna*), který je nyní v tomto území neznámý, ale jeho výskyt nelze vyloučit.

Zranitelnost:

Území se vyhnulo velkoplošnému odvodnění a intenzivnímu obhospodařování, proto se zde dochovaly pestré přirozené louky. Kvalita lučních biotopů i nadále závisí na způsobu zemědělského obhospodařování.

Management:

Kosení, odstranění náletových dřevin, nehnojit, nemulčovat a neodvodňovat (maximálně jen povrchové stružky).

Možné střety zájmu:

Intenzivní zemědělské využití.

Biotopy:

	Rozloha (ha)
K1 Mokřadní vrbiny	2.7406
K3 Vysoké mezofilní a xerofilní křoviny	0.0400
L2.2B Potoční a degradované jasanovo-olšové luhy	1.4223
M1.1 Rákosiny eutrofních stojatých vod	0.7896
M1.3 Eutrofní vegetace bahnitých substrátů	0.0716
M1.7 Vegetace vysokých ostřic	0.9945
M2.1 Vegetace letněných rybníků	2.6828
R2.2 Nevápnitá mechová slatiniště	0.2149
T1.1 Mezofilní ovsíkové louky	0.5090
T1.10 Vegetace vlhkých narušovaných půd	0.0100
T1.5 Vlhké pcháčové louky	6.0969
T1.6 Vlhká tužebníková lada	1.7286
T1.9 Střídavě vlhké bezkolencové louky	87.6525
V1F Makrofytní vegetace přirozeně eutrofních a mezotrofních stojatých vod - ostatní porosty	0.4060
V1G Stanoviště bez vodních makrofyt, ale s přiroz. nebo přírodně blíz.charakt.dna a břehu	6.1589
X5 Intenzivně obhospodařované louky	2.7845
X7 Ruderální bylinná vegetace mimo sídla	0.0041
X9A Lesní kultury s nepůvodními jehličnatými dřevinami	7.7472
X9B Lesní kultury s nepůvodními listnatými dřevinami	0.7753
X12 Nálety pionýrských dřevin	12.0881

Závišínský potok

Kód lokality: CZ0313140

Rozloha: 9.3505 ha
Nadmořská výška: 493–729 m n. m.

Poloha:

Asi desetikilometrový úsek horního toku Závišínského potoka (asi 20 km jz. od Příbrami) od pramene na východním úbočí Třemšína po rybník Luh u Újezdce.

Ekotop:

Geologie: Horninovým podkladem jsou v horní části úseku slepence holšínské a pískovce hořické, ve střední a spodní části pak biotitický až amfibolicko-biotitický granodiorit středně zrnitý blatenského typu. Horninový podklad je v nivě potoka překryt fluviálními sedimenty.

Geomorfologie: Závišínský potok se nachází v Brdech a v jejich podhůří (Brdská vrchovina, Blatenská pahorkatina).

Reliéf: Jedná se o přirozený potok se silně meandrujícím korytem. Střídají se zde proudné úseky s kamenito-písčítým dnem a tůň s mnoha hlinito-písčítými náplavy. Biotop se vytvářel i v souvislosti s bývalou těžbou zlata, kdy se tok rozdělil do několika periodických ramen. V horní části toku protéká potok výrazně strukturovaným údolím, ve spodní části meandruje v ploché široké nivě.

Pedologie: Horní část toku se nachází v oblasti kambizemě dystrikové, spodní úsek v oblasti kambizemě typické kyselé s častými přechody k pseudogleji. Na nivních sedimentech je vyvinut glej typický.

Krajinná charakteristika: Harmonicky utvářená krajina jižního okraje Brd a severního Blatenska s mozaikou lesních komplexů, luk, pastvin a polí a ve spodním úseku s početnými menšími až středně velkými rybníky.

Biota:

Potok protéká, zejména ve spodním úseku, širokou a často zaplavovanou nivou a je obýván charakteristickou vodní faunou pstruhového pásma, která využívá za úkryty kořenový systém přilehlých břehových porostů (smrků, olší). Potok je v horní části lemován smrkovými porosty, ve spodní části poměrně širokým pásmem vrbo-olšového luhu (L2.2) s převahou olše lepkavé a s příměsí smrku a vrby křehké, s vtroušeným dubem letním a jasanem. V keřovém patru je vtroušena střemcha, líska a bez černý, ve spodním úseku přistupuje i vrba popelavá. Z významnějších druhů bylinného patra zde rostou lipnice oddálená (*Poa remota*), čistec lesní (*Stachys sylvatica*), kozlík výběžkatý (*Valeriana excelsa*), karbinec evropský (*Lycopus europaeus*), pcháč zelinný (*Cirsium oleraceum*), ptačinec hajní (*Stellaria nemorum*), sasanka hajní (*Anemone nemorosa*), netýkavka nedutklivá (*Impatiens noli-tangere*), chřastice rákosovitá (*Phalaris arundinacea*), ostřice třeslicovitá (*Carex brizoides*), kaprad' osténkatá (*Dryopteris carthusiana*). Nivní obhospodařované louky patří do svazu *Calthion* (T1.5): tužebníků jilmový (*Filipendula ulmaria*), děhel lesní (*Angelica sylvestris*), pryskyřník prudký (*Ranunculus acris*), starček vodní (*Senecio aquaticus*) aj. Koryto potoka je bez významnějších porostů vodních makrofyt, na náplavech rostou rozrazil potoční (*Veronica beccabunga*), řeřišnice hořká (*Cardamine amara*), ptačinec mokřadní (*Stellaria alsine*).

Kvalita a význam:

Vranka obecná (*Cottus gobio*) využívá Závišínský potok od nádrže Luh (ř. km 10,7) k pramenům jako ideální lokalitu pro existenci stabilní populace.

Zranitelnost:

Na lokalitě je zapotřebí zabránit zásahům do údolní nivy a samotného koryta potoka, dále hrozí komunální znečištění, rybářské obhospodařování (složení a početnost obsádky) a potenciální výstavba rybníků.

Management:

Je třeba vyvarovat se především zahlubování a zpevňování koryta, a také těžby substrátu. Vhodné je do toku v průběhu března až dubna nevstupovat, protože dochází k rozmnožování

a vývoji raných stadií vranek. Nesmí docházet k výstavbě nepřekonatelných migračních bariér a tvorbě vzdutí, jež by zabraly plochu stávajících proudných úseků. Z rybářského pohledu je možné ponechat stávající hospodaření s přihlédnutím k velikosti a početnosti nasazovaných lososovitých ryb tak, aby nevyvíjely na vranky příliš silný predační tlak.

Možné střety zájmu:

Lze očekávat diskusi se správcem toku (omezení úprav toku), projednáno musí být také rybářské hospodaření.

Biotopy:

	Rozloha (ha)
L2.2B Potoční a degradované jasanovo-olšové luhy	2.1293
M1.1 Rákosiny eutrofních stojatých vod	4.4657
T1.5 Vlhké pcháčové louky	0.0470
T1.6 Vlhká tužebníková lada	0.0338
V4B Makrofytní vegetace vodních toků - stanoviště s potenciálním výskytem makrofyt nebo se zjevně přirozeným či přírodě blízkým charakterem koryta	0.0214
X5 Intenzivně obhospodařované louky	0.0065
X9A Lesní kultury s nepůvodními jehličnatými dřevinami	0.1419

Příloha č. 3

Model přirozené druhové skladby dřevin lesních porostů (dle OPRL pro PLO 7)

SLT	Název SLT	LT	Zastoupení dřevin v %															
			SM	JD	BO	BK	DB	KL JV	JS	JL	LP	HB	BR	JR	OL	OS	VR	
0Z	Reliktní bor	0Z1			86	2	2						10					
2B	Bohatá buková doubrava	2B4				24	54	2			10	10						
2C	Vysýchavá buková doubrava	2C1				12	71				5	12						
		2C2				12	71				5	12						
2K	Kyselá buková doubrava	2K3			3	15	60				10	5	5	2				
		2K4			3	15	60				10	5	5	2				
2L	Potoční luh	2L1					44	8	34	8						4		2
2S	Svěží buková doubrava	2S6				15	58	2			15	10						
		2S9				15	58	2			15	10						
2Z	Zakrslá buková doubrava	2Z4			10	20	60				3	3	4					
3A	Lipodubová bučina	3A1		4		53	13	13	2	2	13							
3B	Bohatá dubová bučina	3B2		7		55	26	1		1	7	3						
3C	Vysýchavá dubová bučina	3C2				58	23	2	2		13	2						
3D	Obohacená dubová bučina	3D7		7		52	27	4	1	1	4	4						
3I	Uléhavá kyselá dubová bučina	3I1		7		54	30	2			7							
3J	Lipová javořina	3J3	9	2		28	9	28	2	2	18	2						
		3J4	9	2		28	9	28	2	2	18	2						
3K	Kyselá dubová bučina	3K1		5	2	54	34				5							
		3K3		5	2	54	34				5							
		3K5		4	4	53	33				4		2					
		3K9		5	2	54	34				5							
3L	Jasanová olšina	3L1	5					2	33							56	2	2
		3L2	2						30							68		
3M	Chudá dubová bučina	3M1		6	6	56	30				2							
3N	Kamenitá kyselá dubová bučina	3N2		6	2	56	30				6							
		3N4		6	2	56	30				6							
3S	Svěží dubová bučina	3S1		2		57	24	2		2	8	5						
		3S2		2		57	24	2		2	8	5						
		3S5		2		56	24	2	2	2	7	5						
3U	Javorová jasenina	3U1	2	5		17		27	42		5					2		
3Y	Skeletová dubová bučina	3Y1		2	30	54	10	2					2					
4A	Lipová bučina	4A1	2	12		55	12	8	2	2	5	2						
4B	Bohatá bučina	4B1		13		56	8	2	2	2	13	4						
		4B3		13		56	8	2	2	2	13	4						
4F	Svahová bučina	4F1		14		63	14	4			5							
4G	Podmáčená dubová jedlina	4G1	4	38			46				2					8	2	
		4G2	4	38			46				2					8	2	
4I	Uléhavá kyselá bučina	4I1		14		58	18				4	2	4					
		4I2		14		58	18				4	2	4					
		4I4		14		58	18				4	2	4					
4K	Kyselá bučina	4K1		15		66	15				2		2					
		4K3		14		58	18				4	2	4					
		4K5		14		58	18				4	2	4					
		4K6		14		58	18				4	2	4					
		4K7		14		58	18				4	2	4					
4M	Chudá bučina	4M3		4	10	44	34				4		4					
4N	Kamenitá kyselá bučina	4N1		15		65	15				2		3					

SLT	Název SLT	LT	Zastoupení dřevin v %															
			SM	JD	BO	BK	DB	KL JV	JS	JL	LP	HB	BR	JR	OL	OS	VR	
		4N2		15		65	15					2		3				
		4N3		17		62	17					2		2				
		4N4		17		62	17					2		2				
4O	Svěží dubová jedlina	4O1	1	33		27	27	1	1	1	8	1						
		4O2	1	33		27	27	1	1	1	8	1						
4P	Kyselá dubová jedlina	4P1	2	37	2	15	37							2			5	
4Q	Chudá dubová jedlina	4Q1		28	14	4	43							9			2	
4S	Svěží bučina	4S1		13		73	10	2				2						
		4S2		13		73	10	2				2						
4V	Vlhká bučina	4V1	1	33		27	27	1	1	1	8	1						
		4V9	1	33		27	27	1	1	1	8	1						
4Y	Skeletová bučina	4Y1	1	1	24	64	8	1						1				
5A	Klenová bučina	5A1		27		47	2	18	2	2	2							
		5A4		27		47	2	18	2	2	2							
		5A5		27		47	2	18	2	2	2							
5B	Bohatá jedlová bučina	5B1	10	35		44		5	2	2	2							
5G	Podmáčená jedlina	5G1	38	44	8	2	2	2							2	2		
5I	Uléhavá kyselá jedlová bučina	5I1	5	28	5	58					2		2					
5J	Suťová javořina	5J1	20	15		28		28	5	2	2							
		5J2	18	4		33		33	2	2	8							
5K	Kyselá jedlová bučina	5K1	5	28	5	58					2		2					
		5K3	5	28	5	58					2		2					
		5K5	5	28	5	58					2		2					
		5K6	8	13	5	56	8				2		8					
		5K7	5	28	5	58					2		2					
5L	Montánní (jasanová) olšina	5L5	14					2	23					2		55	2	2
5M	Chudá jedlová bučina	5M3	5	15	5	63	5				2		5					
5N	Kamenitá kyselá jedlová bučina	5N2	6	25	6	55		1			1		6					
		5N3	6	25	6	55		1			1		6					
		5N4	6	25	6	55		1			1		6					
5O	Svěží buková jedlina	5O1	22	52		12	2	2	2		6					2		
5P	Kyselá jedlina	5P1	23	45	18	1	4							7		2		
		5P3	23	45	18	1	4							7		2		
5Q	Chudá jedlina	5Q1	23	45	18	1	4							7		2		
5S	Svěží jedlová bučina	5S1	8	32		52		3		2	3							
		5S5	8	32		52		3		2	3							
5U	Vlhká jasanová javořina	5U3	10	35		44		5	2	2	2							
5V	Vlhká jedlová bučina	5V1	24	34		24	2	2	10	2						2		
		5V9	24	34		24	2	2	10	2						2		
5Y	Skeletová jedlová bučina	5Y1	26	2	13	53		2						2	2			
		5Y2	26	2	13	53		2						2	2			
5Z	Zakrslá jedlová bučina	5Z1	26	2	13	53		2						2	2			
6G	Podmáčená smrková jedlina	6G1	34	44	10	2		2						2	2	2	2	
		6G3	34	44	10	2		2						2	2	2	2	
6K	Kyselá smrková bučina	6K1	21	16	4	53								4	2			
		6K6	21	16	4	53								4	2			
		6K9	21	16	4	53								4	2			
6M	Chudá smrková bučina	6M3	20	15	4	55								4	2			
		6M9	20	15	4	55								4	2			
6N	Kamenitá kyselá smrková bučina	6N3	25	16	4	45		2						6	2			

SLT	Název SLT	LT	Zastoupení dřevin v %														
			SM	JD	BO	BK	DB	KL JV	JS	JL	LP	HB	BR	JR	OL	OS	VR
		6N4	22	14	4	53								5	2		
		6N5	22	14	4	53								5	2		
		6N6	25	16	4	45		2						6	2		
6O	Svěží smrková jedlina	6O1	27	52		17										2	2
6P	Kyselá smrková jedlina	6P1	33	50	4	11								1			1
		6P2	33	50	4	11								1			1
		6P3	33	50	4	11								1			1
6Q	Chudá smrková jedlina	6Q2	33	50	4	11							1				1
6R	Svěží rašelinná smrčina	6R1	86	2	4									4	2	2	
		6R2	86	2	4									4	2	2	
6S	Svěží smrková bučina	6S1	18	25		46		5	2	2	2						
6T	Podmáčená chudá smrková jedlina	6T1	56	26	12									2		2	2
6V	Vlhká smrková bučina	6V1	12	32		44		4	2	2	2					2	
		6V9	27	36		27		2	2	2	2					2	
6Y	Skeletová smrková bučina	6Y1	55	5	2	32		2						2	2		
		6Y6	55	5	2	32		2						2	2		
6Z	Zakrslá smrková bučina	6Z1	43	2	15	33								5	2		
		6Z6	43	2	15	33								5	2		
7G	Podmáčená jedlová smrčina	7G3	76	18										2	2	2	
7R	Kyselá rašelinná smrčina	7R1	93	1	1									4		1	
7T	Podmáčená chudá jedlová smrčina	7T1	82	12	4									1	1		